RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

nr. 224.657 van 16 september 2013
in de zaak A. 207.881/X-15.346.

In zake : 1. Maria VAN LOON
2. Hildegard STESSENS
3. Gert STESSENS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Ria Hens
kantoor houdend te 2000 ANTWERPEN
Amerikalei 191
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

1. het college van burgemeester en schepenen van de gemeente RETIE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Yves Loix en Nele Ansoms
kantoor houdend te 2018 ANTWERPEN
Mechelsesteenweg 27
bij wie woonplaats wordt gekozen
2. de deputatie van de provincieraad van ANTWERPEN

I. Voorwerp van het cassatieberoep

1. Het cassatieberoep, ingesteld op 5 februari 2013, strekt tot de cassatie van arrest nr. A/2012/0539 van 19 december 2012 van de Raad voor Vergunningsbetwistingen (hierna: RvVb) in de zaak 1112/0617/A/4/0549.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Het cassatieberoep is toelaatbaar verklaard bij beschikking nr. 9474 van 14 februari 2013.

De eerste verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partijen hebben een memorie van wederantwoord

ingediend ten aanzien van de eerste verwerende partij en een toelichtende memorie ten aanzien van de tweede verwerende partij.

Eerste auditeur Ann Eylenbosch heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partijen hebben een verzoek tot voortzetting van het geding ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 6 september 2013.

Staatsraad Pierre Lefranc heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Hilde Vermeiren, die loco advocaat Ria Hens verschijnt voor de verzoekende partijen, advocaat Katrien Vergauwen, die loco advocaten Yves Loix en Nele Ansoms verschijnt voor de eerste verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste Auditeur Ann Eylenbosch heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Het bestreden arrest verklaart het beroep van de eerste verwerende partij tot vernietiging van het besluit van 20 oktober 2011 van de tweede verwerende partij gegrond, vernietigt dit besluit, beveelt de tweede verwerende partij een nieuw besluit te nemen binnen een termijn van drie maanden en legt de kosten van het beroep ten laste van de tweede verwerende partij en de kosten van tussenkomst ten laste van wijlen Josephus Stessens.

4. Met het voor de RvVb bestreden besluit van 20 oktober 2011 willigt de tweede verwerende partij het administratief beroep van wijlen Josephus Stessens tegen het weigeringsbesluit van de eerste verwerende partij van 1 september 2006 in en verleent zij aan wijlen Josephus Stessens een stedenbouwkundige vergunning voor het verbouwen van een woning gelegen te Retie, Looiend 41, kadastraal bekend sectie A, nr. 519/E/2, na vernietiging van haar weigeringsbeslissing van 21 juni 2007 bij arrest nr. 205.914 van 28 juni 2010 van de Raad van State.

IV. Onderzoek van de cassatiemiddelen

Uiteenzetting van het eerste middel

5. De verzoekende partijen voeren de schending aan van artikel 4.3.1, § 2 VCRO, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel.

De verzoekende partijen achten de voormelde bepalingen en beginselen geschonden omdat de RvVb de schending heeft aangenomen van artikel 4.3.1, § 2, eerste lid, 1° en 2° VCRO en de motiveringsplicht "om reden dat de deputatie de beoordeling van de verenigbaarheid van het aangevraagde met de goede ruimtelijke zou beperken tot het aspect van de ligging in een tweede bouwstrook terwijl de deputatie de beoordeling van de verenigbaarheid van het aangevraagde met de goede ruimtelijke ordening niet beperkt tot het aspect van de ligging in een tweede bouwstrook en de [RvVb] met de volledige beoordeling door de Raad voor Vergunningsbestwistingen [lees: de tweede verwerende partij] ten onrechte geen rekening houdt".

Zij stellen dat de RvVb "in het kader van de beoordeling van de verenigbaarheid van het aangevraagde met de goede ruimtelijke ordening ten onrechte enkel rekening [heeft] gehouden met" een citaat in de bestreden beslissing van de tweede verwerende partij uit haar eerdere door de Raad van State vernietigde beslissing "waarin de aanvraag niet in overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening wordt aanzien om reden dat de woning in feite een

tweede bouwstrook vormt, terwijl de Raad van State in haar arrest van 28 juni 2010 van oordeel is dat het bouwen van een woning in een tweede bouwstrook op zich niet de strijdigheid van het gevraagde met de goede plaatselijke ordening aantoont" terwijl "[d]e deputatie in haar (tweede) besluit van 20 oktober 2011 […] rekening [heeft] gehouden met het standpunt van de Raad van State" en een "nieuwe beoordeling van de verenigbaarheid van het aangevraagde met de goede ruimtelijke ordening [heeft] gegeven". "Door geen rekening te houden met de nieuwe beoordeling […] heeft de [RvVb] in de uitoefening van zijn wettigheidscontrole het artikel 4.3.1, § 2, eerste lid, 1° en 2° VCRO en de artikelen 2 en 3" van de motiveringswet geschonden. Deze nieuwe beoordeling "voldoet wel degelijk aan artikel 4.4.11 en artikel 4.3.1, § 2 VCRO".

Beoordeling

6. Luidens artikel 3, § 2, 9° van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatie-procedure bij de Raad van State moet het verzoekschrift "een uiteenzetting van de cassatiemiddelen" bevatten. Onder "cassatiemiddel" moet een voldoende duidelijke omschrijving van de door de bestreden jurisdictionele beslissing geschonden rechtsregel of rechtsbeginsel worden begrepen. Onder "uiteenzetting" van het cassatiemiddel moet worden begrepen de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden uitspraak worden miskend.

In zoverre de verzoekende partijen de schending aanvoeren van het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel laten zij na in het verzoekschrift uiteen te zetten op welke wijze deze beginselen door de bestreden uitspraak worden miskend.

In zoverre is het middel onontvankelijk.

7. De RvVb beoordeelt het tweede middel van de eerste verwerende partij waarin de schending wordt aangevoerd van de artikelen 4.4.11 en 4.3.1, § 1, 1° VCRO, de artikelen 2 en 3 van de motiveringswet en het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel, samengevat als volgt:

- "het aangevraagde [heeft] betrekking […] op het herbouwen en uitbreiden van een bestaande zonevreemde woning";
- uit artikel 4.4.11 VCRO "volgt dat een vergunningverlenend bestuursorgaan bij een aanvraag tot herbouwen van een zonevreemde constructie dient na te gaan of het aangevraagde verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening en in het bijzonder of het architecturaal karakter van het herbouwde behouden blijft";
- "[e]r kan […] slechts rekening gehouden worden met de in de bestreden beslissing vermelde motieven";
- de tweede verwerende partij heeft "de beoordeling van de verenigbaarheid van het aangevraagde met de goede ruimtelijke ordening [beperkt] tot het aspect van de ligging in een tweede bouwstrook";
- de tweede verwerende partij kon "haar beoordeling [niet] tot dit aspect […] beperken" omdat zij "overeenkomstig artikel 4.3.1, § 2, eerste lid, 1° en 2° VCRO op concrete wijze [diende] te onderzoeken of het aangevraagde verenigbaar is met een goede ruimtelijke ordening, waarbij zij alle noodzakelijke of relevante aspecten van de goede ruimtelijke ordening bij haar beoordeling dient te betrekken en daarbij dient rekening te houden met de in de omgeving bestaande toestand".

De RvVb concludeert dat "[u]it de overwegingen in de bestreden beslissing en de titel 'overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening – ligging in tweede bouwstrook' blijkt dat de [tweede] verwerende partij de toetsing van de goede ruimtelijke ordening heeft beperkt tot het aspect van de ligging in tweede bouwstrook" en dat het middel "in de aangegeven mate gegrond" is.

8. In zoverre het middel is gesteund op de stelling dat de RvVb de schending van de motiveringsplicht heeft aangenomen, mist het feitelijke grondslag aangezien de RvVb enkel de schending van artikel 4.3.1, § 2, eerste lid, 1° en 2° VCRO aanneemt.

9. Artikel 4.3.1, § 2, eerste lid, 1° en 2° VCRO bepaalt wat volgt:

> "§2. De overeenstemming met een goede ruimtelijke ordening wordt beoordeeld met inachtneming van volgende beginselen:

1° het aangevraagde wordt, voor zover noodzakelijk of relevant, beoordeeld aan de hand van aandachtspunten en criteria die betrekking hebben op de functionele inpasbaarheid, de mobiliteitsimpact, de schaal, het ruimtegebruik en de bouwdichtheid, visueel-vormelijke elementen, cultuurhistorische aspecten en het bodemreliëf, en op hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen, in het bijzonder met inachtneming van de doelstellingen van artikel 1.1.4;

2° het vergunningverlenende bestuursorgaan houdt bij de beoordeling van het aangevraagde rekening met de in de omgeving bestaande toestand, doch het kan ook beleidsmatig gewenste ontwikkelingen met betrekking tot de aandachtspunten, vermeld in 1°, in rekening brengen."

10. In zoverre het middel uit de door de RvVb geciteerde passus uit de voor hem bestreden beslissing van de tweede verwerende partij afleidt dat de RvVb bij zijn beoordeling enkel met deze passus heeft rekening gehouden en niet met de door de verzoekende partijen geciteerde overwegingen uit diezelfde beslissing, mist het eveneens feitelijke grondslag aangezien de RvVb concludeert tot de schending van artikel 4.3.1, § 2, eerste lid, 1° en 2° VCRO op basis van zijn beoordeling van "de overwegingen in de bestreden beslissing en de titel 'overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening – ligging in tweede bouwstrook'".

11. De RvVb oordeelt op onaantastbare wijze over de feitelijke gegevens die ten grondslag liggen aan de voor hem bestreden beslissing van de tweede verwerende partij over de aanvraag van wijlen Josephus Stessens. In de mate dat de kritiek van de verzoekende partijen op deze beoordeling door de RvVb de Raad van State in de beoordeling van de zaak zelf doet treden, komt dit de Raad van State als administratieve cassatierechter uit kracht van artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State niet toe.

12. Het eerste middel kan voor het overige niet worden aangenomen.

Uiteenzetting van het tweede middel

13. De verzoekende partijen voeren de schending aan van artikel 149 van de Grondwet, artikel 780 van het Gerechtelijk Wetboek en

artikel 6 EVRM "[d]oordat de [RvVb] niet alle opgeworpen middelen heeft behandeld en uit haar redengeving niet blijkt dat de diverse argumenten van partijen zijn beantwoord". De RvVb "heeft […] geen rekening gehouden met het argument/middel van wijlen de heer Stessens dat de motivatie (nieuwe beoordeling) van de deputatie […] wel voldoet aan artikel 4.3.1 VCRO", heeft "[m]et de aangehaalde motivatie (nieuwe beoordeling) […] in haar wettigheidsonderzoek ten onrechte geen rekening gehouden" en heeft "[o]p de verdediging van verzoeker […] niet geantwoord". De RvVb heeft de schending van "artikel 4.3.1 § 2, eerste lid, 1° en 2° VCRO en de artikelen 2 en 3" van de motiveringswet "niet naar recht verantwoord".

Beoordeling

14. Voor de RvVb gelden de procedurebepalingen in de artikelen 4.8.6 tot en met 4.8.32 VCRO. Artikel 780 uit het vierde deel "burgerlijke rechtspleging" van het Gerechtelijk Wetboek is derhalve niet toepasselijk. In zoverre is het middel niet ontvankelijk.

15. In zoverre het middel is gesteund op de stelling dat de RvVb de schending van de artikelen 2 en 3 van de motiveringswet heeft aangenomen, mist het feitelijke grondslag aangezien de RvVb enkel de schending van artikel 4.3.1, § 2, eerste lid, 1° en 2° VCRO aanneemt.

16. In zoverre het middel aanvoert dat de RvVb niet heeft geantwoord op "het argument/middel" en/of "de verdediging" van wijlen Josephus Stessens mist het eveneens feitelijke grondslag aangezien de RvVb de standpunten van de partijen, en derhalve van wijlen Josephus Stessens, omtrent het tweede middel van de eerste verwerende partij vooreerst uiteenzet en vervolgens beoordeelt.

17. Het middelonderdeel dat de RvVb geen rekening heeft gehouden met bepaalde overwegingen in het voor hem bestreden besluit van de

tweede verwerende partij werd bij ontstentenis van feitelijke grondslag verworpen bij de bespreking van het eerste middel.

18. Het tweede middel wordt verworpen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het cassatieberoep.

2. De verzoekende partijen worden verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 525 euro, elk voor een derde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van zestien september 2013, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
Jan Clement,	staatsraad,

bijgestaan door

Silvan De Clercq,	griffier.

De griffier **De voorzitter**

Silvan De Clercq **Johan Lust**